

jednog vještaka, naveo kako je radi utvrđivanja te odlučne činjenice, potrebno postupiti u smislu odredbe čl. 261. st. 2. ZPP-a kojom je propisano da ako se podaci vještaka o njihovu nalazu i mišljenju bitno razilaze, a ti se nedostaci ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, obnovit će se vještačenje s istim ili drugim vještacima.

To iz razloga jer prema nalazu i mišljenju vještaka Tončija Roje proizlazi da su se uzroci koji su s kemijskog proizvodnog aspekta doveli tužitelja kao proizvođača kvasine do neplaniranog izostanka s tržišta nalazili u problemima proizvodnje na tržište neuvjetne kvasine. S tim u vezi navodi kako, nigdje u literaturi ni analitičkim izvještajima čije analize i stručna literatura su bile posredno ili neposredno uključene u sagledavanju problematike, vještak nije našao na bilo kakav trag koji bi ukazivao na to da bi poliestar bio uzročnik nastajanja navedene problematike u kemizmu nastajanja vinske kvasine. Stoga vještak otklanja mogućnost da bi uzrok nastanka neuvjetne kvasine bio poliestar kojim je tuženik premazao tankove, već smatra kako uzročnika treba potražiti u neadekvatnim sirovinama koje je tužitelj koristio za proizvodnju kvasine. S druge strane iz nalaza i mišljenje vještaka Maria Klančnika iz predmeta osiguranja dokaza poslovni broj R1- 14/98 od 28. svibnja 1998. (koji je priložen uz ovaj spis), proizlazi kako tuženik nije izveo radove sanacije u skladu s ugovorom te da nije upotrijebljen materijal adekvatan svrsi za koju se remont vršio.

U nastavku postupka stranke su izvjestile prvostupajski sud kako je vještak Mario Klančnik preminuo.

Prvostupajski sud je u nastavku postupka, rješenjem od 16. studenoga 2017. pozvao tužitelja na uplatu predujma radi izvođenja dokaza vještačenjem međutim tužitelj je na ročištu od 15. veljače 2018. naveo kako je tužiteljev račun u blokadi zbog čega nije u mogućnosti platiti predujam za izvođenje dokaza vještačenjem.

Prema tome, prvostupajski je sud pravilnom primjenom odredbe čl. 153. st 3. ZPP-a odustao od izvođenja tog dokaza te je po svojem slobodnom uvjerenju na temelju stanja spisa ocijenio od kakve je važnosti što tužitelj nije položio iznos potreban za podmirenje troškova vještačenja. Stoga je sud prvog stupnja pravilnom primjenom pravila o teretu dokaza (čl. 221.a u vezi s čl. 219. st. 1. ZPP-a) ocijenio da tužitelj nije dokazao postojanje uzročne veze između nastanka neuvjetne kvasine i korištenja poliesterskog premaza kojim je tuženik premazao tankove za proizvodnju te kvasine.

Naime, pravilno je prvostupajski sud ocijenio kako iz nalaza i mišljenja vještaka Tončija Roje proizlazi da su uzroci koji se tiču kemijskog proizvodnog aspekta doveli tužitelja kao proizvođača kvasine do neplaniranog izostanka s tržišta odnosno do nastanka neupotrebljive kvasine. Vještak je dao prikaz činjeničnog stanja na temelju dokumentacije koju je naveo u spisu, kao i nalaz i mišljenje sudskog vještaka Maria Klančnika, kemijske struke, te mišljenje mjerodavnih institucija Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, Agronomskog fakulteta, Zavoda za mikrobiologiju. U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka Maria Klančnika naveo je kako nije u potpunosti obuhvatio organsko-biokemijsku-tehnološku problematiku u svom nalazu od 26. prosinca 1998. odnosno da to vještačenje nije dovedeno do kraja, jer nije utvrđen osnovni uzrok nastalih problema u odnosu na uzrok smole i premaza. Slijedom toga zaključak je vještaka kako uzrok nastanka neuvjetne kvasine nije poliestar kojim je tuženik premazao tankove, već neadekvatne sirovine koje je tužitelj koristio za proizvodnju kvasine.